

Snažím sa
behať s láskou
k sebe a nebyť
na seba prísna.
Tento prístup
mi veľmi dobre
funguje.

Keď sa povie meno **GABRIELA MIHALČÍNOVÁ MARCINKOVÁ**, mnohým z nás napadnú kľúčové slová, napríklad herečka alebo jedna z najkrajších žien planéty. No vedeli ste, že je aj vášnivou bežkyňou?

text **Eva Fačková**
foto **Peter Kubalák**

Gabriela Mihalčinová Marcinková je slovenská divadelná, filmová a televízna herečka, absolventka Vysokej školy múzických umení v Bratislave. Je známa z televíznych seriálov Horúca krv, Pán profesor či Vedma, ale aj z filmov Matky či Šťastný nový rok.

Motivácia a disciplína

II

ROZHOVOR

S populárnou slovenskou herečkou sme sa rozprávali o tom, kedy sa zamilovala do behu a ako dopadol jej prvý maratón. Prezradila nám, akú šialenú vec urobila so svojim mužom hudobníkom Martinom Mihalčinom tri dni pred svadbou. V rozhovore sa tiež dozvieme, kadiaľ najradšej behá, nad čím počas behu premýšľa a ako pristupuje k tomuto športu.

Teraz behávaš, lebo ťa to baví, no kedysi si behala aj súťažne. Ako vyzerali tvoje bežecké začiatky?

Môj pozitívny vzťah k behu sa začal, keď som mala asi osem rokov a otec mojich spolužiakov nás viacerých pravidelne brával behať okolo sídliska. Partia detí, jeden dospelý. Behali sme len tak, rozprávali sa a bolo nám dobre. Vo štvrtom ročníku na základnej škole som skúsila talentovky do športovej triedy zameranej na atletiku, kam som napokon prešla, a týždenne sa zásadne navýšil počet hodín, ktoré som venovala športu. Náš ročník bol celkom úspešný, medzi nami boli aj viaceré reprezentantky a majsterky Slovenska. Ja som sa venovala behu cez prekážky.

Aké bežecké úspechy sa podarili v dorasteneckom veku tebe?

Tiež som bola majsterkou Slovenska v behu cez prekážky, pár stotín ma delilo od prekonania slovenského rekordu v kategórii starších žiačok. Ale mám doma medailu, ktorú som získala v behu na 400 metrov cez prekážky v kategórii dorastencov. Tento typ behu ma veľmi bavil, možno aj vďaka jeho náročnosti, no počas strednej školy som zistila, že ma pri ňom bolieva chrbát a fyzicky mi nerobí dobre. Tak som presedlala na vytrvalostné behy – najmä polmaratóny.

Hovorieváš, že beh je pre teba relaxom. Behala si vždy v prvom rade pre radosť? Alebo si išla počas školy aj dravo po výsledkoch?

Ja som vždy mala základné nastavenie – makať. Aj keď mi niečo nešlo v škole, učila som sa tak, aby som bola ešte lepšia. V každom predmete som patrila medzi najlepšie žiačky. Rovnako to bolo aj v atletike. Ak mi niečo nešlo, vedela som, že si to vyžaduje len viac práce. Presne tento prístup som sa musela odučiť po príchode na VŠMU, lebo v herectve to funguje trochu inak. Áno, aj tam si prípravu treba odmakať, no potom je dôležité uvoľnenie a odovzdanie sa situácii.

Bolo v živote niekedy niečo, čo ti naozaj nešlo?

Futbal. (smiech) Ja jednoducho neviem dobre kopnúť do lopty. Mojou silnou stránkou nebol ani poriadok, to sa ale zlepšilo s príchodom detí. A podľa mňa mi až tak nejde divadelné herectvo.

Vráťme sa k vytrvalostným behom. Hovoriš, že z prekážkového behu si sa preorientovala na dlhšie trasy.

Áno. Bolo to počas strednej školy, keď som behala aj preto, lebo som si myslela, že tým schudnem. Môj typ postavy tak ale nefunguje. Naopak, pravidelným behom sa mi zväčšujú a pevnejú nohy.

Trúfla si si aj na maratón?

Áno, raz.

→

**Beh je najkrajší,
keď behám sama**